

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.
Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi članki naj se pošiljajo uredništvu lista. Nežalostno pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.
Izdajatelj in odgovorni urednik: Stefan Godina. Lastnik: Konrad lista „Edinosti“. — Tisk: tiskarna „Edinosti“, vpisane zadruge s. c. in javnim prečištvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.
Telefon uredništva in uprave št. 11-57.
Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—
Za pol leta 12.—
Za tri mesece 6.—
Za tedensko izdajo za celo leto 5.20
za pol leta 2.60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.
Oglasi se računajo na milimetre v širini ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 v. Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 v. Oglasi v tekstih lista do pet vrst K 20.— vsaka nadaljna vrsta 2.—
Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.
Oglase sprejema inšerlatni oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.
Uprava in inšerlatni oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštna uradna št. 841.652.

Pregled najnovejših dogodkov.

Ruska bojišča. — Nič posebnih dogodkov.
Zapadno bojišče. — Srditi boji na fronti pred utrdbo Douaumont do vauške grupe. Francozi odbiti ob težkih izgubah. (Izvirno nemško besedilo: »An der Front vorwärts der Feste Douaumont bis zur Schlucht von Vaux«.)
Italijanska bojišča. — V Primorju topovski boji; živahniji boji na dobrodobski planoti, ob Ploeknu krepko delovanje naše, na nekaterih točkah tirolske fronte laške artiljerije.
Balkanska bojišča. — Neizpremenjeno.
Turška bojišča. — Nič pomembnega.

Naše uradno poročilo.

DUNAJ, 16. (Kor.) Uradno se razglša: 16. aprila 1916, popoldne.
Rusko bojišče. — Razun vsakodnevni topovskih bojov nič posebnih dogodkov.
Italijansko bojišče. — Na primorski fronti so se vršili samo manjši topovski boji. V odseku doberdobske planote je bilo bojno delovanje nekoliko živahnije. Vzhodno Selo se zopet vrše manjši boji. V ploeknškem odseku je naša artiljerija krepko obstreljevala sovražne postojanke. Na tirolski fronti je sovražnik obstreljeval posamezna okrožja v Dolomiti in naše utrbe na lairanski in vieregereutiški planoti.
Jugovzhodno bojišče. — Neizpremenjeno mirno.
Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Poročilo Čadorne.

DUNAJ, 16. (Kor.) Iz vojne tiskovne stana se poroča: Poročilo italijanskega generalnega štaba 14. t. m.: V adamellškem odseku so 11. t. m. naši drzni oddelki napadli vkljub strahovitemu viharju sovražne postojanke na skalnatem grebenu hribov Lopia alta in Dossion di Genova, ki se na ledeniških poljih dvirajo 3300 metrov visoko. Zvečer 12. t. m. so bile postojanke popolnoma osvojene in so jih naši ojačili. Sovražniku smo vzeli 31 ujetnikov, med njimi enega častnika, in eno strojno puško. Običajno artiljerijsko delovanje v Trentinu, v Karniji in gornji Belski dolini (Kanalaki dolini na Korškem). V bovski kotlini je sovražnik 13. t. m. obnovil napad na naše postojanke v Ravnem lazu, a smo ga zavrnili. Na Mrzlem vrhu je nanad, ki ga je prišel sovražnik včeraj zjutraj, z menjajočo se srečo trajal ves dan. Zvečer so končno naše čete pregnale z zadnjim krepkim, z učinkovito artiljerijsko podporo izvršenim napadom sovražnika končno iz jarkov, za katere se je vršil boj. Na vrhovih severozapadno Gorice in na kraški planoti vlada razmeroma mir.

Nemško uradno poročilo.

BERLIN, 16. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 16. aprila 1916.
Zapadno bojišče. — Na obeh straneh labaskeškega prekopa se je povečalo delovanje artiljerije v zvezi z živahnimi boji z minami. V okoliših Vermelesse smo s svojimi razstrelkami zasuli angleške postojanke na kakih 60 metrov razsežnosti. Vzhodno Moze so se zvečer razvili srditi boji na fronti pred utrdbo Douaumont do vauške grupe. Sovražnik, ki je napadel po močnem pripravljenem ognju z znatnimi močmi, je bil zavrnjen ob težkih izgubah svoje bojne sile. Kakih 200 neranjenih ujetnikov je prišlo v naše roke.
Vzhodno in balkansko bojišče. — Zgodilo se ni nič posebno pomembnega.
Vrhovno armadno vodstvo.

PODLISTEK

Lepa Anka.

Spisal Avgust Senoa.

Ubogi baron je postajal zmeden. Z veliko muko si je otiral s čela debeli pot s črnim svilenim robcem. Prebendarjev smejoči se pogled se je srečal z baronovim očesom, a baron je prav dobro razumel starega.
»Živeli, gospod baron! Živel vaš podjetni duh! Izpijmo to čašico. Vem, da mi je v šali oporekate. Saj vi morate imeti smisla za moje podjetje. Vaše vzorno gospodarstvo, ki mu je ni primere v Hrvatski, vaše silno gospodarsko izkustvo, ko ste kot palatinski huzar hodili po svetu! O, ne branite se, pripravovala mi je o tem vaša premlotiljiva teta, presvitla gospa grofica Mihaljevičeva.«
Ubogi baron je prebledel. Siljaste brke so mu začele drhteti kakor od mrzlice. Videl je, da je popolnoma v prebendarjevih krempljih.

Italijanska zbornica.

CURI, 16. (Kor.) V včerajšnji seji italijanske zbornice se je prečitelo najprej sporočilo ruske dume, v katerem izražala le-ta svoje ogorčenje nad potopitvijo domnevne bolnišnične ladje »Portugala«. Dva poslanca, vnanji minister Sonnino in predsednik Marcora so izjavili, da dele ogorčenje ter da hočejo sporočiti v Petrograd protest poleg zagotovila svetih kulturnih čustev italijanskega naroda v znak popolne solidarnosti. Nato se je pričela razprava o proračunu vnanjega ministrstva. Debate so se udeležili nekateri poslanci skrajne levice in nekateri nacionalisti, ki so bili prešli k opoziciji. Nek predlog za konec debate ni prodir. Na klice, da naj govori minister Sonnino, je odgovoril le-ta, da je za to fizično ne-sposoben in da bo govoril jutri. Posl. Labriola se je pritoževal, da je pustila vlada parlament o vnanji politiki in njenih činiteljih na nejasnem in da daje zelena knjiga iz meseca maja 1915. nezadostna pojasnila, oziroma ne daje nobenih pojasnil o tem, zakaj se je morala odpovedati pogodbi z Avstro-Ogrsko in zakaj Italija postopa proti Nemčiji drugače nego proti Avstro-Ogrski. Trozvezna pogodba se mora popolnoma objaviti, če naj se odpravi razlike njene razlage, ki jih pokazujete avstrijska rdeča in italijanska zelena knjiga, in če naj se izpreobrnejo nevtalne države, ki razodevajo napram Italiji prav malo laskavo rezerviranost. Končno smo to dolžni tudi italijanskemu narodu, ako smo se že odločili, da prelivamo kri naroda radi enega pogodbenega člena. Zelo važni akti italijanske vnanje politike se ne predlagajo niti ministrskemu svetu, temveč odločajo ministrski predsednik, minister vnanjih zadev in generalni štab sami o usodi naroda in vprašanja vojne in miru. To je sicer dovoljeno v deželah, ki se vladajo absolutistično, nikakor pa ne v deželah, ki se vladajo parlamentarno. Narod, ki podaja tako občudovanja vredne dokaze vztrajnosti in požrtvovalnosti, pa ima pravico, da izvršuje potom parlamenta kontrolo nad vnanjo politiko.

Srbski prestolonaslednik na poti v Rim.
LUGANO, 16. (Kor.) Srbski prestolonaslednik Aleksander je odpotoval iz Pariza v Rim.

Holandska in ententa.

HAAG, 15. (Kor.) Nadovezujoč na spomenici britske in francoske vlade o zaplenitvi prekomorske pošte je holandska vlada 11. t. m. na oba imenovani vladni naslova približno enako glaseči si noti. Nota protestira proti zaplenbi vpisanih in vrednostnih pošiljatev, ki so jih holandski lastniki odposlali v Severno in Južno Ameriko, Španjo, Portugalsko in Japonsko. Holandska vlada zahteva povrnitev teh poštinih pošiljatev ter si pridržuje pravico, da zahteva odškodnino za izgube, ki so nastale lastnikom teh pošiljatev vsled nezakonitih odredb britskih oblasti.

Naplavljen torpedo ob nizozemski obali.

NIEUWE DIEP, 15. (Kor.) Semkal je naplavljen torpedo z znakom 28.

S turških bojišč.

CARIGRAD, 15. (Agence Tel. Mill.) Glavni stan javlja: Iraška in kavkaška fronta: Nič pomembnega.
— V noči od 14. na 15. t. m. ste dve sovražni, iz smeri Dardanel došli letali leteli v veliki višini nad Carigradom in ste vrgli na dve v okrožju mesta ležeči točki užigalne bombe, ne da bi bili napravili kaj škode. Ogenj naših obrambnih topov je prisilil letali, da ste se vrnili.

Rokutno vprašanje v Kanadi.

OTTAWA, 15. (Kor.) Ministrski predsednik sir Robert Borden je odgovoril deputaciji zastopnikov vseh okrajev dežele, ki je zahtevala uvedbo kakršne-sibodi oblike brambne dolžnosti, da se je nabralo že nad 300.000 mož in da prihaja

»Prosim, velečastni gospod!« je nadaljeval baron mehkeje, »krivo ste razumeli. Ne pravim, da se vaš lepi načrt ne posreči, celo vesel sem ga za zelo, ali, reči sem hotel, da boste imeli mnogo zaprek.«
»To naj vas ne vznemirja, jaz sem to stvar v malem že začel z nekim svojim prijateljem na vrtu zagrebških usmiljenih bratov.«
»Tako!« je odgovoril baron začudeno, »drage volje bom deležnik vašega podjetja.«
»Tudi jaz,« je dodal Lacković navdušeno, ki mu se je začelo megiliti bolj od vina, nego pa od silnih podjetij.
Vsi trije, baron bolj vsled nevolje, so z obilico vina začeli zalivati to novo zvezo za proizvajanje kitajskega čaja v Hrvatski. Na široko so ugibali o razpodaj čaja. Lacković se je celo tako ohrabil, da je drzno trdil, da se bo čaj izvažal iz Hrvatske v Kitaj in ne iz Kitaja v Hrvatsko. Vino je silno razgrelo goste, Lackoviću so silni metulji plesali pred očmi, a baron, potisnjen v čarovniško družbo, je

k temu številu dnevno 1000 novih rekrutov. Vlada se bavi z načrtom, da bi preprečila, da bi se industriji odtegnile delovne sile, ter ukrepa istočasno odredbe, da se izdela čim največ municije.

Amerika in svetovna vojna.

LONDON, 16. (Kor.) »Morning Post« poroča iz Washingtona 12. t. m.: Wilson se obotavlja, ker ve, da dežela noče, da bi se zapletla v vojno. Časopise posveča vojni v Mehiki cele strani, bojem pri Verdunu pa le po par vrst. Prebivalstvo zapadno Alleghanskega pogorja se ne meni za evropsko vojno. Dopisnik lista je vprašal nekega člana kabineta, kaj bi storil kongres, če bi predsednik pretrgal odnose z Nemčijo in predložil kongresu vse podatke. Odgovor je bil: Mislim, da bi kongres podpiral predsednika, vsekakor pa ne rad. Amerika noče vojne.

Ruski državni svet.

PETROGRAD, 16. (Kor.) Državni svet je 15. aprila sprejel proračun, kakor je bil sprejet po dumi.

Burian v Berlinu.

BERLIN, 16. (Kor.) Wolffov urad poroča: Tudi danes popoldne je imel minister vnanjih stvari baron Burian posvetovanja z državnim kancelarjem Bethmann-Hollwegom, na katerih se je razpravljalo o vseh vprašanjih, ki zanimajo ob sedanjem času zvezni državi.

Rothschild in IV. vojno posojilo.

DUNAJ, 16. (Kor.) Glasom listov je družina S. M. Rothschild podpisala, ravno tako kakor na tretje, na četrto vojno posojilo 36 milijonov in sicer polovico v Avstriji in polovico v Ogrski.

Beli kruh na Ogrskem.

BUDIMPEŠTA, 16. (Kor.) Prestolniški magistrat je izdal razglas, po katerem smejo peki od 17. aprila dalje za splošno porabo peči in prodajati proti krušnim izkaznicam tudi beli kruh. V smislu razglasa se bodo dajale pekovi in to svrhu ena tretjina dosedanje količine za beli in dve tretjini za »rjavci« (?) kruh. Cena belega kruha se je določila na 60 vinarjev, cena »rjavega« kruha pa na 48 vinarjev kilogram.

Domuče vesti.

Kuga — denuncijantstva. Z ozirom na sramotno afero — ki smo jo tudi mi zabeležili pred par dnevi — ko je bil neki denuncijant na škodo nekega trgovca po okroženem sodišču v Splitu obsojen na tri leta težke ječe, priobčuje »Hrvatska Rieč« dopis iz Splita, kjer dopisnik konstatuje z žalostjo, da se je ta kuga v Dalmaciji močno razširila od začetka vojne sem. Vse strasti, vse mržnje, vsa maščevanja, bodi iz katerih-koli osebnih razlogov, bilo radi političnih, ali lokalnih razmeric — vse to je našlo izraza v anonimnih ovadbah in falzifikacijah. Na stotine tožb je bilo vložjenih pri oblastih proti tistim, ki niso bili potrjeni.

Dopisnik toži: Koliko solz, koliko joka, koliko pogubljenih eksistenc je provzročal strup falzifikacije! Oblasti so v prvem početku morale postopati radi izjemnih razmer! — Pozneje pa, ko se je pokazalo, da se strup grozno širi in da so omare polne anonimnih ovadb; oblasti ne le da niso več postopale, marveč so javno opozarjale, da se na anonimne ovadbe ne bodo več ozirale, ter zasledu-

začel prazniti čaše iz samega obupa. Samo stari Baltazar je pazil, da ga ne premaga vino. Gospa Lackovićeva in Anka sta se nemalo čudili kriku v očetu sobi, ali niste hoteli motiti gospode. Slednjič se je stari prebendar dvignil.
»Vedel sem, da moje seme ne pade na kamen. Ali treba hitro izvršiti ta posel. Poljutršnjim moram k gospej grofici Mihaljevičevi po važnih opravilih. No, brat Lacković, prinesi vina, ali prosim te, pojdi ti sam v klet.«
»Pojdem, pojdem!« je prijel eksadivokat za vrč ter odšel iz sobe.
»Baron,« je nadaljeval prebendar, »razumeva se. Ne bojte se. Tu imate pismo; pojte jutri v Zagreb in ponesite je usmiljenec. Tam vam pokažejo moj novi nasad čaja, potem se pogovoriva skupno.«
»Drage volje,« je odgovoril zmeden baron.
»Evo vina, deca!« je padel v sobo Lacković, »točita, to čašico izpijem na zdravlje hrvatsko-kitajskega čaja!«
»A jaz čašo na zdravje baronovega kisa,« se je nasmešnil prebendar.

jejo denuncijante, ki jih tudi dosega kazen, ki so je vredni. Tako je bilo tudi v uvedoma omenjenem slučaju, ko je bil ta strup človeške družbe eksemplarično kaznovan. Ali delovanje oblasti ne zadostuje. Vsak pošten državljani in rodoljub mora pobijati, lečiti in do zadnje sledi uničevati to zlo, ki pogublja mnoge nedolžne in nas sramoti kot ljudi in kot narod! Kakor da ni dovolj že drugih žrtev, ki jih kosi ta strašna vojna!

Poslednji francoski Bourbon. Francoska vlada je zaplenila imetje vseh avstrijskih aristokratov, ki kaj posedujejo na Francoskem. Zaplenjeno je bilo tudi posestvo grofa de la Roche, ki navadno prebiva v Gradcu. Ta grof de la Roche ki je blizu 100 let star, je poslednji potomec nekdanj tako močne francoske kraljeve rodbine Bourbonov. Njegova mati je bila hči francoskega emigranta, ki se je po zmagi Napoleona I. povrnil na Francosko in si prizadeval, da bi mu nova vlada povrnila posesti, ki so mu jih zaplenili za časa revolucije. Mati grofa de la Roche je bila prekrasna dama in vojvoda Berry, drugi sin kralja Karla X in nečak kralja Ludovika XVIII se je zalubil vanjo in se oženil z njo. Vojvoda Berry je bil leta 1820 umorjen in je zapustil dva sina. Enega teh so poslali v Prago k sicilski vojvodinji Mariji Karolini in je vstopil v avstrijsko vojsko. Ta je grof de la Roche, ki — kakor rečeno — živi še sedaj v Gradcu v visoki starosti blizu 100 let.

Vojno — pomožni urad političnega društva »Edinost« posluje vsak dan izveniški nedelje in praznike od 5. do 7. zvečer v odvetniški pisarni dr. Rybača in dr. Abra-ma, ulica Campanile št. 11. I. nadstropje.

Pismo iz Volinije.

Na bojišču 20/III. 1916.

Dragi! Na tvojo prošnjo, naj Ti opišem kak vojni dogodek, si jemljem nekoliko časa, da vsaj nekoliko ustrezem Tvoji želji.

Sedim v malem »kritju« okolo mizice, obložene z raznimi jestvinami, vinom, cigaretami itd. v družbi svojih tovarišev. Razgovarjamo se o zadnjih dogodkih na »Feldwachi« ter prepevamo hrvatske in slovenske pesmi, ki jako ugajajo tovarišem. Radi tega me vedno silijo, naj jim zapojem kakšno o ljubi deželi domači, o krasnih slovenskih dekletih. Ob takih prilikah molčijo vsi in si zapisujejo besedilo pesmic v beležnico. Prijetno je bivanje v taki podzemeljski »sobi«, kjer ne najdeš bogatega pohištva in posode; ali to, kar imamo, je vse v najlepšem redu in vse na svojem mestu. Kovinasta posoda okusno obesena nad malo pečko tam v kotu, ki noče in dan žre drva, ki jih pridno donajajo »dečki«. Med nami je tudi mlad Ličan, doma tam od Otočca; majhen, debel ali zelo razposajen dečko kakih 20 let. Ta mali junak je pravi humorist in kadar je dobre volje ter mu ne manjka vina, tedaj se smeje, da nas morajo Rusi slišati. Tu pa tam se mu zresni lice, malo premišlja, a hitro odskoči k peči, kjer vre voda, v katero ravnokar stresajo čaj. — Zunaj v 2 m globokem jarku pa se čujejo trdi koraki straž in ordonanc, ki tekajo od enega strelskega jarka do drugega. To pa nas malo zanima, kajti dobro vemo, da je še daleč čas, ko bo treba nastopiti nočno službo. Ko smo se naveličali petja in čaja, polegamo na trdo ali vendar udobno slamatno ležišče. Prespali bi morda vso noč, ako bi ne potrkal na vrata službujoči podčastnik. In tedaj ni več sledi o kakem zadovoljstvu; na vseh obrazih vidiš le utrujenost in zasplost. V 5 minutah smo že gotovi, kajti oblačiti se ni treba, saj spiš vedno obločen; in umivati tudi ne, ker voda je zelo dragocena; kar je z velikim trudom znajamo skupaj, jo porabljamo za čaj in kavo.

Tema je že legla na to nesrečno in s krvjo prepojeno pokrajino in prve zvezde so migljale na nebu. Misli mi uhajajo v nekdanje srečne čase, na nekdanje vesele večere tam daleč, daleč v ljubljeni domovini. Toda čas ni, da bi se udajal takim

»In jaz to« — je dodal baron — »na zdravje sviloprejk gospoda Lackoviča.«
»Jaz pa drugo čašo v slavo zaročenec!« je zakričal Lacković. »Jutri pojdem v Zagreb, da vse pripravim za svatbo.«

Baron je postajal vedno nemirnejši; začel je razmišljati, ali mu ne bi morda prebendar po teti Mihaljevičevi pokvaril račun. Trebalo ga je prehiteti. Vstal je hitro.

»Oprostite, gospoda,« je rekel, »moram reči kočijažu, naj zapreže. Jutri imam nujnega opravila na svoji posesti. Ali, povrnem se takoj k vama, ko mu povem.«

Ko je Junović videl, da je sam s starim Lackovićem, ga je vprašal slovesno: »Ali se pridružuješ mojemu načrtu?«

»In trdno.«
»Toda zahtevam pismeno izjavo.«
»Če treba, pod pečatom. Živeli Kitajci! Živio čaj!«

»Sem jo že sestavil. Naj ti jo prečitam?«

sanjarijam: »Voj!« že čakajo na nas, svoje poveljnike. Na prvi pogled vidiš, da so to Hrvati. So to krepki možje, visoke in močne postave. Puške imajo vržene čez ramena, a v rokah držijo razno orodje, s katerim bo treba vso noč kopati nove in popravljati stare okope, ki jih je pokvarila sovražna granata. Četovodje poedinili svoje nam javljajo, da je »Zug gestell«. Se par opazk, želeč drug drugemu »srečno«, »na svidenje« — odhajamo tiho in molče vsak na svoje delo. Dokler hodiš še po jarkih, se ne meniš za strele iz strojnih pušk. A kadar moraš te zapustiti in se s svojim vojem kakor mačka plaziti kakih 30 m na odprti ravnini, ki jo sovražnik vsak trenutek razsvetljuje s svojimi žarometi, tedaj Ti začena srce močneje biti. Tako poteče skoro ena ura, predno dospemo do kraja, kjer nam je odkazano težavno delo. Razvrstili ljudi na gotovo oddaljenost in pokazati vsakemu, kje mora kopati, kako globoko, široko itd, ni ravno lahko delo v tako neprijetnem položaju. Vsi se pokladajo na tla in leže začena vsak svoje delo. To gre zelo počasi izpod rok, kajti zemlja je 15—20 cm globoko zmrla in trda kakor stena. Čas mineva prav počasi. Ura kaže: šele 9, pred polnočjo. Se celih 6 dolgih urih v tem mrazu! Pa kaj pravim? Meni je mraz, ali tem pridnim delavcem je toplo, vroče, da si vsak čes brišejo pot z umazanega čela in lica. Tako ne gre, si mislim ter zakličem: »Zugsführer, jednu lopatu ovamo!«

Tudi jaz začenam biti in točič po tej skalnati zemlji. Kar naenkrat zasveti tam pri sovražniku in kroglice žvižgajo nad nami. Rusi so nas opazili in zato ta ropot prokletih strojnih pušk. Polagoma nehuje streljanje, da moremo nadaljevati delo; ali le za par minut. Sovražniku se zdi nekoliko sumljivo in zato ta razsvetljava! Kadar je zasvetilo, se vsi stiskajo k tlom; nepremično ležijo »momci« kakor prikovanj. Tu pa tam slišiš nedolžno kletvico našega Ličana. Ko je luč ugasnila, se zopet lotimo dela, dokler nam spet ne posvetijo. In to se ponavlja cele ure. Četovodja na moji strani neprenehoma zdeha in opominja »momce« k delu, čeravno to ni potrebno. Rad pijem rum; zato mu pravim: »Joso, jeste li žedan?« »Naravski, g. kadet; rum, kojega sam fšovao, sam več popio a sada — sunce mu žarko, Bože ubio takov život!« Lice se mu razjasni, ko mu ponudim svojo »Feldflascho«. Polna je; strastno je potegnil iz nje in pil kratko, a čutil sem po težji potem, da je malone prazna. »Sturmiraio bi sada na cijeli ruski bataljun.« Med tem pa zopet zasveti ruski reflektor; včasih kratko, včasih trajno in to s tako močjo, da mišliš, da 10 solnc sie nate. — Ura kaže polnoč. Nebo se je pooblačilo in v obraz se pičijo mrzle, ledene snežinke, vedno bolj gosto, da naposled ne vidiš dalje; nego na par korakov. Zato so tudi sovražni žarometi ustavili svoje delovanje. Ho-dim od moža do moža, da pregledam delo. Vsi so že trudni in drug drugega vprašujejo, kako pozno je že? Tolažim jih, da pojdemo kmalu »domov«. Dolg čas mi je; zato grem na skrajno levo krilo, kjer začena voj mojeg tovariša N. Italijana z Reke. »O, ti son ti! Che ora že? Ti ga rum? Che vita, a cio!« Sedeva in opazuje sovražnikove pozicije. Moj Bog, koliko vrst (28) žičnih ovir se razteza na desni strani in tja daleč na levo stran! Med te ovire pa je postavila umna vojni-kova roka bombe na kratke razdalje. Vsaka pozicija je mala trdnjava. V kratkem morda jih bomo naskakovali.

O tem in marsičem sva se še pogovarjala in začudil sem se, ko sem videl, da je že čas, da »einrückam«. Veselo gre ta vest od moža do moža in tiho in mirno, kakor prej, gremo v svoja podzemeljska domovja, kjer nas čaka gorki čaj in ljuba slamnjača.

Prisrčno Te pozdravlja Tvoj

N.

Kdor le more, naj stori sedaj prvo državljansko dolžnost in podpiše četrto avstrijsko vojno posojilo.

»A čemu čitati? Oči mi danes nekako ne služijo. Daj, da podpišem ab in visis; Lacković je prijel pero in podpisal svoje ime na papir, ki mu ga je predložil brat Baltazar. Ta je spravljal papir skrbno v žep.«

Sedaj grem zopet v dvor gospe Miličeve. Jutri zvečer se vidiva zopet. Z Bogom!

»Z Bogom, moj vice Napoleon! Jutri! Živeli Kitajci!«

Prebendar je zapustil natrkanega prijatelja. Kmalu na to se je povrnil baron. Osupnilo ga je zelo, ker ni več našel prebendarja.

»Kje je vaš prijatelj?«
»Odšel je. Živeli Kitajci!«

»Dragi gospod tast,« je nadovezal baron, vi pojdetе jutri v Zagreb. Jaz ne morem. Tu je nujno pismo, izročite je pri usmiljenih bratih in oglejte si nasad čaja.«

»Bene, bene.«
»Sedaj z Bogom!«
»Z Bogom, amice baron! Živeli Kitajci!« (Dalej prih.)

Pretrajljiva obtožba.

Ravnanje z avstro-ogrskimi vojnimi ujetniki v Srbiji.

Pošta in denarni promet: Veliko vojnih ujetnikov je že meseca januarja pisalo po denar ali pa si ga je poizkušalo preskrbeti po ameriškem konzulatu ali srbskih bankah. Denar iz domovine se je tudi pošiljal, toda trajalo je do meseca majnika, preden se je domislil kdo, da bi ga bil dostavil ujetnikom. Tako je moralo umreti veliko ljudi, ki so imeli doma imetje in ki bi jih bilo rešilo par kron. Edino le promet z denarnimi pošiljkami preko višje poštne kontrole v Bernu je funkcioniral brezhibno v tih tednih, ker denarja niso dobivala ujetniška poveljstva, kjer se je kupoma poneverjal, temveč naslovljenec.

Ravnanje z ujetniki in kazensko postopanje: Ravnalo se je z ujetniki kot z brezpravnimi sužnji, s katerimi je mogel vsakdo razpolagati po svoji misli in volji. Uporabljala se je vedno iz sprednih kit spletena volvska žila. Imel je vsak srbski črnovojnik, vsak podčastnik in veliko častnikov, in tolkli so nalašč tudi po glavi in povzročali nevarne rane. Celo Amerikanci so zastopali protestirali proti tej krutosti. Sklicevali so se na kazensko postopanje, uvedeno v armadi. Kazen se je za najmanjši prestopok narekovala na lico mesta in izvrševala po posebnih orožnikih za pretepanje in večkrat pred zbranimi množicami. Tudi srbski častniki se niso stramovali in so sami izvrševali kazni. Udarci s pestjo v obraz, brce v prsi ali spodnji del telesa, udarci s puškinim kopitom in krepelci so bili na dnevnom redu. Posebno so mučili z udarci vojne ujetnike, ki so jih zasedli na begu in take, ki so slabo delali. Ubežnike so postavljali pred vojna sodišča in jih obsojali v triletno do sedemdesetletno ječo. Častnikom, ki so jih ujeli na begu, so ustavili prehranjevalno 3 dinarjev in so ravnali z njimi kot z navadnimi kaznjenci.

Najhuje pa se je godilo ubogemu moštvu, ki na transportu skozi Albanijo ni moglo dalje. Srbski vojniki in zlasti orožniki so te ubože tako dolgo gonili naprej z udarci s puškinimi kopiti in gorjaci, da so se končno zgrudili. Brez čevljev, brez odeje in plaščev je moralo stotine ujetnikov v največjem mrazu in v meter visokem snegu delati pot čez alpske gore. Da, poveljniku je bilo celo v zabavo, da je najslabše opremljene v največjem snežnem viharju naganjal na delo. In ko so v Elbasanu naleteli na ujetnike, ki že cele tedne niso ničesar jedli in so jim usmiljeni Albanci dajali kruha in juhe, so jih zvalili z zvižaco, da jih sprejmejo v bolnišnico, tjakaj, so jim namesto kruha in obvez dajali na njihove zmrlje noge po 15 do 30 udarcev z volovsko žilo.

Zdravstveno stanje in sanitarni ukrepi: Ujeti avstro-ogrski vojniki so bili večinoma vsled pomanjkanja in naporov ofenzivne popolnoma izmučeni in slabo hranjeni. Potrebnovali bi bili predvsem dobre hrane in stanovanja. Namesto tega so jih spravljali v smrdelce, nesnažne hleve in so določili, da jih smejo edino le v najskrajnejših slučajih oddati v bolnišnice. Vkljub temu pa so bile dotične bolnišnice že takoj v začetku prenapolnjene z bolniki. Tudi v bolnišnicah so bili samo hlevi določeni za bivanje težko bolnih. Samo v hlevih kavalerijskih vojašnic v Nišu je nad 2000 vojnih ujetnikov poginilo zaradi teh razmer. Ne da bi bili le količak osnažili hleve, ne da bi jih bili desinficirali s pobeljenjem, ne da bi bili stari slamo nadomestili z novo, brez slaminic in odelj so položili bolnike v steno nesnago, kjer je gomazelo tisoče uši. Srbi so, kakor je rekel neki srbski sanitetni major, gledali hinavski le na to, »da bolniki umro na kraju, ki ima vsaj ime bolnišnice«.

Zdravila so bila popolnoma nezadostna, hrana v bolnišnici je bila enaka kot zunaj. Nekaj sto korakov za hlevskimi bolnišnicami je bila izkopana popolnoma odprta greznica, toda večina bolnikov se ni moglo niti dvigniti in so morali tako ležati v svoji lastni nesnagi. Tako so postali tak bolnišniški prostori pravo leglo kuge, kjer ni mogel vzdržati nihče. Brez krst so mrtvece pred očmi ostalih nalagali na vozove z upreženimi volji in jih vozili v skupne grobove, kjer so večkrat zakopali do 130 mrtvev naenkrat. Razmere tu in v drugi niški bolnišnici so postale končno tako zle, da se je vseh zdravnikov in medicincev lotil legar. Tudi v drugi hlevski bolnišnici v Nišu, takoj imenovani rezervni bolnišnici št. 7, je umrlo 2000 bolnikov. Avstro-ogrski zdravniki sami so bivali v vogalu hleva. Končno je meseca majnika dobil poveljstvo bolnišnice srbski častnik, ki je odločno odpravil najhuje nedostatke, in tedaj se je posrečilo ustaviti nalezljive bolezni in rešiti večino bolnikov. Zato pa je bilo potrebno, da so se te bolezni lotile tudi civilnega prebivalstva in povzročile kakih 4000 smrtnih slučajev.

Pozno, toda vendar so dopustili ameriškemu Rdečemu križu, da je smel pomagati avstro-ogrskim vojnim ujetnikom in jim odpraviti uši ter jih cepiti. Tudi angleška misija in marsikatera ruska misija se je blagodejno zavzemala za vojne rjetnike. Od pošiljatev avstro-ogrskega Rdečega križa so si Srbi očitno jemali vse, kar so potrebovali, ker so avstro-ogrski ujetniki dobivali le redkokada samo piclo ostanke.

Tako torej poročila in izpovedbe prič, avstro-ogrskih majorja in akademičnega državljan avstro-ogrskih vseučilišč. Kratekmo izvele brezkončnega trpljenja ni treba dostavljati ničesar. Te izpovedbe prič so samo dopolnilo k zadnjim

pariškim konferencam in vsem izjavam, v katerih so se slovesno zavezale »kulturne« entente države, ki so šle za Srbijo v vojno, da rešijo in vzdržijo »civilizacijo« te odlične balkanske države. Vsem svetu pa ob teh pretrajljivi obtožbah zatreneče čuteče srce vsakega poštenjaka.

(Konec.)

„Poletni čas.“

Kakor je znano, se uvede 1. majnika t. l. na Nemškem takimenovani »poletni čas«, to se pravi časovno štetje, ki se za celo uro razlikuje od takozvanega »srednjeevropskega časa«, in sicer tako, da bodo v Nemčiji kazale ure polodne, ko bo drugje, kjer je, kakor pri nas, uveden srednjeevropski čas, šele 11 ura dopoldne. »Poletni čas« bo v Nemčiji veljal do 1. dne meseca oktobra. Ker se tudi pri nas v Avstriji deluje na to, da se uvede enaka izprememba kot v Nemčiji, smatramo za potrebno, da nekoliko obširneje izpregovorimo v tej stvari.

Misel na uvedbo »poletnega časa« se je porodila na Angleškem in je bilo angleškemu parlamentu predloženih že pet zakonskih načrtov, zadnji leta 1913, ki so predlagali tako preuredbo časovnega štetja. Za to izpremembo se je v angleškem parlamentu potegovalo 285 članov dolnje zbornice. Nadalje so se na Angleškem za tako preuredbo izrekle naslednje korporacije: 4 grofovinski zbori, 653 mestnih korporacij, mestnih in okrožnih zastopov, 199 mest zastopajoča »convention of royal burghs of Scotland«, potem »conference of urban district councils of England and Wales«, v kateri je bilo zastopanih nad 200 zastopov, 78 trgovinskih zbornic na svojih zborovanjih v letih 1909, 1910, 1911, 1912, in 1913, trgovinske zbornice angleške države na svojem kongresu meseca junija leta 1912, 59 »trade unions« z nad 300.000 člani in več kot 400 gospodarskih, političnih in drugih društev in družb. Tudi v angleških kolonijah, v Kanadi, Južni Zelandiji, Novem Južnem Walesu in Novi Fundlandiji so bili predloženi parlamentom enaki načrti.

Kakor je torej videti so se na Angleškem kar najresneje oprijeli misli, da naj bi se štedilo s časom. To je namreč prvi in glavni namen te izpremembe. Vse ure, pomaknjene za eno uro naprej, to pomenja, da se vse delo pričenja eno uro prej, kot pa sedaj. Uradi, ki so se odpirali do sedaj ob 8. uri zjutraj, se odpirajo potem eno uro prej, torej po stari štetvi že ob 7. uri zjutraj, a se zato zapirajo tudi eno uro prej. Ob 7. zjutraj je prav tako že lep dan, kot ob 8. uri, in namesto da bi človek izgubljal to uro za jutranjo spanje, vstane eno uro prej, gre eno uro prej na svoje delo in zato tudi konča delo eno uro prej oziroma dela lahko tudi eno uro več, kar pomenja velik dobiček. Kdor dela 8 ur na dan in si na tak način podaljša delo za eno uro, pridobi na leto 365 delovnih ur ali na 45 celih delovnih dni. Storjenega je toliko več dela in pridobljenega toliko več zaslužka. In to delo nepodaljšano, se po tej preuredbi izvrši prav lahko ob belem dnevu, vsled česar se prihrani razsvetljava in še marsikaj drugega, kar podpira delo, ki se je doslej vsaj deloma moralo izvrševati ol umetni razsvetljavi. V poletnem času se celo tudi potem za eno uro podaljšano delo v največ slučajih lahko izvrši ol dnevni svetlobi, kajti od majnika pa do oktobra je ob 7. zvečer še dan, in v današnjih kolikor toliko socijalnih časih ga ni skoraj obrata v nobeni stroki, ki bi imel uveden delovni čas nad 10 ur s primernim premorom. Preuredba pomenja torej res veliko pridobitev.

Na Nemškem so se s tem vprašanjem bavile najprej trgovske zbornice. Meseca septembra je predlagal Böttinger, zbornici predlagal uvedbo take izpremembe zbornični član pl. Böttinger. Odsek nemškega trgovskega kongresa se je v svoji seji 24. junija l. 1912. v Kolnu izrekel za uvedbo »poletnega časa«.

Dočim je angleški predlog predlagal za izpremembo časovnega štetja tretjo nedeljo meseca aprila in tretjo nedeljo meseca septembra, je prevladal Böttinger, naj se ta izprememba določi na 1. dan meseca majnika in 1. dan meseca oktobra, ko stopata v veljavo poletni, oziroma pozimski vojni red na železnica. Druga določitev bi gotovo povzročala velike nepravilke. V vozne rede do 30. dne meseca aprila se mora sprejeti pripomba, da je čas prihajanja vlakov 1. dne meseca majnika za eno uro pozneje, v vozne rede, veljavne do 30. dne meseca septembra pa pripomba, da so prihodi vlakov od 1. dne meseca oktobra dalje za eno uro zgodnejši.

Iz brošure Angleža Williana Willeta, znamenitega londonskega arhitekta, ki z vsemi svojimi silami dela na Angleškem za uvedbo te izpremembe, izhaja, da bi se tako pridobilo nič manj kot 154 ur dnevne svetlobe na leto. Če se vzame, da znašajo stroški umetne luči nekako poldruga vinar na uro in eno glavo prebivalstva, bi pomenjalo to za Avstro-O-

grsko, če šteje 51 milijonov prebivalcev, nič manj kot 118 milijonov kron prihranka na leto. Ni dvoma, da velik del prebivalstva ne izkorišča zgodnjih jutranjih ur, ko je že popolnoma svetlo, temveč se ravna po uri, vstaja ob običajnem času in hodi tudi zvečer počivat ob običajnem času, pri čemer pa uporablja za zadnje ure umetno luč, dočim pa za zgodnejši začetek dela narava daje svetlobo zaostoj. Za »krokarje« in druge take nočne ptice, ki se dobro počutijo edino le ob umetni svetlobi, bi bila stvar seveda nekoliko huda, kajti če se pomaknejo vse ure za eno uro naprej, potem mora biti tudi »policijska ura« v gostlinah in kavarnah celo uro prej, in namesto ob 10, bo treba iti spat že ob 9 zvečer. »S kurami vrede«, bo dejal morda kdo. V naših južnih krajih, kjer se v poletju okoli 9 zvečer komaj začne nekoliko ohlajati ozračje, bo stvar nekoliko težavna, toda tudi temu treba se privaditi, četudi »sprva sicer težko gre«.

Iz enakih vzrokov kot na Nemškem se pripravljajo tudi na Francoskem na uvedbo enake izpremembe, toda ne samo za poletje, temveč sploh za celo leto. Poletni André Honorat je vložil v zbornici predlog, da naj bi se 10. t. m. vse ure porinile naprej za eno uro. V prvi vrsti naj bi se po tej preuredbi dosegali prihranki za svečavo v javnih uradih. Omenjeni poslanec pravi: »Prejšnje leto v istem času se je plačevalo na Francoskem za funt sterling 25 frankov 46 centimov, dolar se je dobival za 530 frankov in bankovci francoske banke so imeli v Ženevi celo zvišan kurz. Danes stane funt sterling 2847 frankov, dolar 599 frankov in francoski bankovci so izgubili v Švici 13 odstotkov svoje vrednosti. Zato moramo, neglede na splošno druginjo, plačevati tuji denar za 12 do 14 odstotkov dražje kot pa lani. Če se pomisli to in še skoraj nepremagljive težave, če se hočemo preskrbeti z dovoljnim številom ladij in vagonov, potem se mora položaj smatrati za kar najresnejši. Slabe transportne razmere navijajo cene armadnih potrebščin in to podraževanje obremenja državno blagajno in vpliva tudi na izdatke za preživljanje. Zato je treba na vseh poljih uvesti kar največje omejitve porabe in največje štedenje z denarjem. Varčevanje je odslej prva in glavna dolžnost države in državljanstva. Presoditi moramo svoje življenjske navade in videti bomo, da povsod lahko prištedimo kar. Zato mislim, da v mojem zakonskem načrtu tiči velik vzgojni pomen. Praktična stran novega časovnega štetja je jasna. Sicer pa se s tako preuredbo ne dela ravno taka sila naravnemu času, kakor se zdi na prvi pogled. Kakor je znano se sedaj vendar naravni čas ne sklada z uradnim časom. Tako je na primer pariški čas 9 minut in 20 sekund za solnčnim časom. Pariški poštni uradi, kjer traja služba ob 8 zjutraj do 8 zvečer, se odpirajo torej v resnici šele ob 8. uri 10 minut. Zato se pozimi celih 10 minut porablja brez potrebe svečave in kurjave. Se očitnejši je razlika pri uradih v Nizzi. Tam znaša časovna razlika nič manj kot 50 minut. Če bi te dragocene minute, ki se ponavljajo dan na dan, seštel pri vseh uradih v vseh francoskih mestih, bi pač našli ogromne svoje. Prava zapoved potrebe je, da se sedaj v vojni, ko se zahtevajo od države največje finančne žrtve, ustavi tako brezkoristno zapravljanje kuriva in svečave ter denarja. Če šest mesecev prištedimo na dan eno uro, se jasno pokažejo finančni uspehi. Da bi se v tej stvari zanašali le na dobro voljo prebivalstva, bi ne bilo dobro. Nihče ne bi zmoget toliko discipline in umevanja za neodvratno potrebo preuredbe. Zato smatram za nalogo zakonodajstva, da pomaga dobri volji občinstva, na kateri ne dvomim, z zakonodajno odredbo.

Bilo je na Francoskem ljudi, ki so se bali, da ta preuredba povzroči velikanske zmešnjave in so predlagali, da se občinstvo prisili z zgodnejšim zapiranjem javnih lokalov, da bi hodilo spat bolj zgodaj. Vendar pa se je splošno priznaval veliki gospodarski pomen preuredbe, in tako je bil predlog tudi sprejet v zbornici.

Stvar je torej sprejeta tudi na Francoskem in prepričani smo, da ne bo dolgo, ko bomo tudi pri nas imeli ure pomaknjene za eno uro naprej.

Darovi.

Darovi, došli ces. komisarju. Dr. Gvidon Nicolich v počastitev spomina Henriete Rastelli K 20 v kovist Osrednjemu uradu za varstvo otrok in m'adinsko oskrbo v Trstu. Josip Machne v počastitev spomina H. Rastelli K 50 za okrepčevalnico v Stanjel-Kobdilu. Peter Dodmasset in soproga K 100, za velikončne darove našim vojakom na bojišču, K 100 za Rdeči križ in K 100 za za vdove in sirote padlih vojakov. V počastitev spomina H. Rastelli Marij Malabovich K 40, za vdove in sirote padlih Tržancov in Oliver Rossi K 25 za oslepele vojake. Za velikončne darove našim vojakom na bojišču lekarna Picciola K 50 in lekarna G. Stanich K 30. Občinska ljudska in meš-

čanska šola v ulici Giulia K 1326 za Rdeči križ. Aleksander P. Basili K 10 kot mesečni prispevek skladu za bresposelne. Hilarij Marco imenom veselicega komiteja K 10752, — kot čisti dobiček pridružitve, ki se je vršila 19. marca zvečer v dvorani eda glasila »Fenice« — za vdove in sirote padlih vojakov. V isti namen A. Zanoner K 5, Jurij Kartnamu K 50 in Mihael vitez pl. Galatti K 200. Za oljčne vejice baronica Nina Morpurgo K 200 in Mih. vitez pl. Galatti K 100. Vodstvo italijanske mestne ljudske šole na Vrdeci K 402, nabranih med učenkami in učenci, za Rdeči križ.

MALI OGLASI.

Na debelo samo za preprodajalce.

Nogavice, sukanec, pipe, milo, gumijevе podpetnike, razni gumbi, denarnice, inazilo za čevlje, električne svetiljke, baterije, pisemski papir, kopirni svitniki, zaponke, prstani, ročeta, križa, krema za brado, žlice, razna rezila, robel, mrežice za brke, pletenine, srajce, spodnje hlače, ogledala, ustnike, razne glavnike, zaponke »Patent Knopfe« in drugo prodaja JAKOB LEVI, ulica S. Nicolo št. 19.

Fotograf Anton Jerkič posluje zopet v svojem stajlju v Trstu, Via della Poste št. 10.

Prilogečljive tvrdke.

Ivan Bidovec, voditelj vodja trgovine. Kat. ud. Mulej naznanja cenj. občinstvu, da je odprl svojo lastno trgovino jestvin in kolonialnega blaga v ul. Campanile 13 ter se toplo priporoča za obilen obisk. Cene zmerne. — Postrežba točna.

A. Rieger, Trst, via Torrente 30, l. n. Damska krojačnica. — Izdeluje vsakovrstne obleke po angleškem in francoskem kroju, plesne obleke, obleke za poroke, bluze za gledališče itd. Cene zmerne.

Ivan Krže

Trst, Piazza S. Giovanni 1
Zaloga kuhinjskih in kletarskih potrebščin od lesa in pletenine, škafov, vret, tabrov in kad, sedčkov, lopat, rešet, sit in belokovnatih košev, jarkov in metal ter mnogo drugih v to stroko spadajočih predmetov.

Prilogečljive tvrdke. — Izdeluje vsakovrstne obleke po angleškem in francoskem kroju, plesne obleke, obleke za poroke, bluze za gledališče itd. Cene zmerne.

Zaloga dalmatinskega vina

lastnega pridelka iz Jesenic pri Omišu

Filip Ivanišević

ulica Carintia št. 18, Telefon 14-05

Prodaja na drobno in na debelo.

Gostilna-Buffer v ul. Nuova št. 9, v kateri tudi svoja vina prve vrste.

Zlatarnica G. Pino

Trst, ulica Canale št. 13

Velika izbira srebrnih in zlatih ur, uhanov, prstanov, verižic itd.

Cene zmerne.

Cene zmerne.

Cene zmerne.

Cene zmerne.

Cene zmerne.

Cene zmerne.

Cene zmerne.

Cene zmerne.

Cene zmerne.

Cene zmerne.

Cene zmerne.

Cene zmerne.

Cene zmerne.

Cene zmerne.

Cene zmerne.

Cene zmerne.

Cene zmerne.

Cene zmerne.

Cene zmerne.

Cene zmerne.

Cene zmerne.

Cene zmerne.

Cene zmerne.

JOSIP STRUCKEL
Trst, vogal Via Maria Teresa-S. Caterina
Nov prihod volnenga blaga za moške, in ženske, zefir, batist in perljiva svila za jopice. — Svilenina in okrasni zadnje novosti, velik izbor izgotovljenega perila in na metre, spodnje srajce moderci. Veznine in drobnarije, preproge za vese, trlji po izjemno nizkih cenah.

Fotografični atelje DAGUERRE

Trst - Corso št. 39 - Trst

10 dopisnic v platinu, zgotovljene v 48 urah od K 3 naprej, z vsakim vremenom. Za vojaške nizke cene.

:: Tudi električna razsvetljava. ::

Oglasti, osmrtnice, zahvale in vsakovrstna naznanila reklamne vsebine, naj se pošiljajo na »Inseratni oddelek Edinosti«

Trst, ulica Solitario št. 27

Ob priliki

velikonočnih praznikov:

se proda v ulici Solitario št. 27 vino, špirit in razne likerje. — Cene zmerne.

Trst, ulica Solitario št. 27

Umetno-fotografični atelje

Trst, ulica del Rivo št. 42 (prilike) Trst

Izvršuje vsako fotografično delo kakor tudi razglede, posnetke notranjost lokalov, porcelanasto plošče za vsakovrstne spomenike. POSEBNOST: POVEČANJE IN VSAKE FOTOGRAFIJE IN IZDAJ DOBROSTI GOSPODARSKO PRAVILNOV SREJEMO NAROCBE IN JIH ZVRŠUJE NA DOMU, EV TUDI ZUNAJ MESTA PO NAJZMERNEJŠIH CENAH.

Trst, ul. del Rivo št. 42

Nova Mirodilnica MODERNA

Trst, ulica Ponterosso št. 5

Bogata zaloga dlšav, krtač, predmetov za toaletto in za umetnosti.

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

Trst, ul. del Rivo št. 42

„Tržaška posojilnica in hranilnica“

POSJILJA DAJE

za vknjižbo 5 1/2 % na menice po 6 %

na zastave in amortizacije za daljšo dobo po dogovoru

ESKOMPTUJE TRGOVSKO MENICE.

HRANILNE VLOGE

sprejema od vsakega, če tudi ni ud in jih obrestuje po 4 1/2 %

Večje stalne vloge in vloge na tek. račun po dogovoru.

Rental davok plačuje samostojno. - Vloga se lahko po svoji volji oddaja DOMAČE HANILNIKE (HRANILNE POSILNICE).

registrirana zadruga z omejenim poročstvom TRST - Piazza della Caserma št. 2, l. nad. - TRST (v lastni palači) vhod po glavnih stopnjicah.

Posojilnični račun 16.004.

TELEFON št. 952

ima varnostno celico (safe deposita) za shranje vrednostnih listin, dokumentov in raznih drugih vrednot, popolnoma varne proti plamu in požaru, urejeno po najnovejšem načinu ter je oddaja strankam v najem po najnižjih cenah.

STANJE VLOG 140.000 MILIJONOV KRON.